

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Słowenia przeciwko Komisji

(Sprawa T-667/14)

(2014/C 395/71)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciel: L. Bembič, državni pravobranilec)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2014/458/UE z dnia 9 lipca 2014 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2014) 4479] (Dz.U. L 205 z 12.7.2014, s. 62), w części odnoszącej się do Republiki Słowenii, zwłaszcza jeśli chodzi o:
 - niedociągnięcia w zakresie weryfikacji niewielkich działek pod kątem zgodności z definicją działek rolnych, wskutek czego zastosowano korektę ryczałtową w wysokości 5 % płatności bezpośrednich, to jest w wysokości 85 780,08 EUR za rok budżetowy 2010, w wysokości 115 956,46 EUR za rok budżetowy 2011 i w wysokości 131 269,23 EUR za rok budżetowy 2012;
 - brak ekstrapolacji wyników kontroli w przypadku różnicy poniżej 3 %, wskutek czego zastosowano jednorazową korektę płatności bezpośrednich w wysokości 1 771,90 EUR za rok budżetowy 2010, w wysokości 6 376,67 EUR za rok budżetowy 2011 i w wysokości 6 506,76 EUR za rok budżetowy 2012;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, braku uzasadnienia decyzji i naruszenia zasady legalności w odniesieniu do stwierdzeń Komisji dotyczących niedociągnięć w zakresie weryfikacji niewielkich działek i w zakresie definicji działek rolnych.

Skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie stwierdziła, iż system słoweński zezwala rolnikom na ujmowanie w deklaracji działek długich i wąskich pasów łąk, które otaczają w szczególności tereny uprawne, tak że powierzchnie graficznych działek gospodarstw rolnych (graficzne enote rabe zemljišča kmetijskega gospodarstva, zwanych dalej „GERK”) kwalifikują się do objęcia pomocą, co może prowadzić do niedokładności w pomiarach i tym samym do zatwierdzenia działek, które nie osiągają minimalnych rozmiarów działek rolnych w rozumieniu art. 14 ust. 4 rozporządzenia nr 796/2004 ⁽¹⁾ lub art. 13 ust. 9 rozporządzenia nr 1122/2009 ⁽²⁾.

2. Zarzut drugi dotyczący braku uzasadnienia decyzji i naruszenia zasady legalności w odniesieniu do stwierdzeń Komisji dotyczących naruszenia obowiązku ekstrapolacji.

Zdaniem skarżącej Komisja błędnie stwierdziła, że w Republice Słowenii działki rolne, które zostały wybrane w trakcie kontroli, zostały wybrane wyłącznie w sposób przypadkowy i tylko w zakresie wynoszącym co najmniej 50 %, że metoda selekcji GERK nie jest wystarczająco reprezentatywna i wiarygodna, jak wymaga tego rozporządzenie nr 1122/2009, oraz że naruszony został obowiązek ekstrapolacji w rozumieniu motywu 44 wspomnianego rozporządzenia.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 i w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009, jak również zasady wzajemnej zgodności przewidzianej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008 (Dz.U. L 141, s. 18).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina (Dz.U. L 316, s. 65).

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Biogaran przeciwko Komisji

(Sprawa T-677/14)

(2014/C 395/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Biogaran (Colombes, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. Reymond)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1, 7 i 8 decyzji Komisji C(2014) 4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 101 i art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [AT.39612-Perindopril (SERVIER)] w zakresie, w jakim dotyczą one spółki Biogaran;
- posiłkowo, skorzystanie z nieograniczonego prawa orzekania w celu znacznego obniżenia kwoty grzywny nałożonej na spółkę Biogaran w art. 7 wskazanej decyzji;
- przyznanie spółce Biogaran korzyści wynikających z ewentualnego stwierdzenia nieważności, w całości lub w części, decyzji Komisji C(2014)4955 final z dnia 9 lipca 2014 r. w ramach skarg wniesionych przez spółki Servier S.A.S., Les Laboratoires Servier i Servier Laboratories Limited oraz wyciągnięcie stąd wszelkich konsekwencji w ramach nieograniczonego prawa orzekania;
- obciążenie Komisji Europejskiej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w zaskarżonej decyzji, polegającego na tym, że w akcie tym nie wykazano, jakoby strona skarżąca uczestniczyła w jakimkolwiek naruszeniu reguł konkurencji.